

κρατιέμαι

κρατιέμαι, ρ. [<κρατώ], κρατιέμαι. **1.** έχω χρήματα: «δεν ξέρω πόσο πλούσιος είναι, αλλά, απ' ό,τι ξέρω, κρατιέται». **2.** είμαι καλά στην υγεία μου: «παρ' όλη την ηλικία του κρατιέται ο παππούς μας». **3.** συγκρατούμαι: «κρατιόμουν να μην κλάψω, όταν τον είδα σε τέτοιο χάλι || κρατιόμουν να μη γελάσω, όταν τον είδα να πέφτει μέσα στις λάσπες». **4.** αντέχω σε κάποια δοκιμασία: «παρ' όλη τη φτώχεια που τον δέρνει, κρατιέται κι αγωνίζεται με θάρρος». (Λαϊκό τραγούδι: *φτωχέ πατέρα τι τραβάς και πώς **κρατιέσαι** ακόμα στον κόσμο αυτόν που κυβερνά το μίσος και το ψέμα πικρό το βγάζεις το ψωμί με ιδρώτα και αίμα*).

- δεν έχω από πού να κρατηθώ, δεν έχω κάποιο στήριγμα, βοηθό, βοήθεια: «απ' τη μέρα που χρεοκόπησα, δεν έχω από πού να κρατηθώ». (Λαϊκό τραγούδι: *όταν από κοντά μου πια θα έχεις φύγει κι εγώ **δεν θα 'χω από πού να κρατηθώ**, κι αυτή τη νύχτα που θα ρρώ πως θα χαθώ*).

- δεν κρατιέμαι, νιώθω μεγάλη ανυπομονησία: «απ' τη μέρα που αρραβωνιάστηκε η κόρη μου, δεν κρατιέμαι να τη δω και νυφούλα».

- δεν κρατιέται με τίποτα, βλ. λ. [τίποτα](#).

- δεν κρατιέται ούτε μ' αλυσίδες, βλ. λ. αλυσίδα.

- κρατιέμαι καλά, βλ. λ. [καλός](#).

- κρατιέμαι μια χαρά, βλ. λ. χαρά.

- κρατιέσαι καλά; βλ. λ. [καλός](#).

- πώς κρατιέμαι, ένας Θεός το ξέρει! βλ. λ. [Θεός](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας